

ANOTAČNÝ ZÁZNAM

- a) MVDr. Jozef Sliacky
- b) Vznik, priebeh a monitoring klasického moru ošípaných u diviačej zveri v okrese Veľký Krtíš v rokoch 2000 – 2009
- c) Veľký Krtíš, Regionálna veterinárna a potravinová správa, 2011
strán 65, tabuliek 11, grafov 11, citácií 58
- d) Bol vykonaný monitoring výskytu KMO u diviačej zveri v rokoch 2000 – 2009
a orálna vakcinácia proti KMO u diviakov v roku 2005 – 2009

V Slovenskej republike sa v poslednom desaťročí u diviačej zveri stal najaktuálnejší problém výskytu a pretrvávania vírusu klasického moru ošípaných /KMO/. ŠVPS SR na základe podrobnej analýzy dlhodobého vývoja KMO v populácii diviakov vypracovala národný eradikačný program, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je tiež núdzová orálna vakcinácia diviakov. Za celé sledované obdobie bolo vykonaných 7434 virologických vyšetrení u ulovených 8355 diviakov čo tvorí 89% z ulovených a tiež bolo vyšetrených 6966 vzoriek serologicky na KMO, čo je 83, 3 % z ulovených.

V okrese Veľký Krtíš priebežne stúpali stavy diviačej zveri podľa úlovkov v rokoch 2000 až 2009 z úrovne 680 ulovených kusov až na 1220 kusov. V priebehu desiatich rokov došlo k nárastu odlovu o 84%. Počas sledovaného obdobia bola vyhodnocovaná denzita diviačej zveri práve na základe odlovu. Bolo vykonané štatistické vyhodnocovanie závislosti hustoty populácie (podľa úlovkov), vplyvu orálnej vakcinácie na denzitu „vnímavej populácie“ a výskytom KMO v okrese. Incidencia výskytu KMO bola porovnávaná s počtom ulovených diviakov. Na zistenie vplyvu orálnej vakcinácie a perzistenciu vírusu v populácii, bola sledovaná denzita „vnímavej populácie“. Počas sledovaného obdobia rokov 2000 – 2009 bol v populácii diviačej zveri vírus potvrdený v troch lokalitách u piatich diviakov. V rokoch 2000 až 2002 došlo k nárastu počtu ulovených diviakov na celkovú poľovnú plochu z 0,9 diviaka na 1,2. V roku 2003, došlo k poklesu lovu na jedného diviaka na km² a v roku 2004 kedy bol zachytený vírus v populácii až na 0,9 diviaka na km².

Od roku 2006 však nárast počtu ulovených diviakov na celkovú poľovnú plochu začal narastať až na konečných 1,7 diviaka na km² v roku 2009. Počas sledovaného obdobia však došlo z dôvodu vykonania orálnej vakcinácie v rokoch 2005 – 2008 ku korekcii denzity diviačej zveri z pohľadu vnímavosti na KMO. Odporúčaná denzita je 0,7 diviaka na km².

Počet vnímavých jedincov ulovených na km² pred vykonaním vakcinácie sa pohyboval od 0,8 až po 1,2 diviaka. Napriek narastajúcim stavom diviačej zveri a lovu na celkovú poľovnú plochu v období vakcinácie KMO (2005- 1ks na km² a 2006 – 0,9 ks na km²), došlo k zníženiu lovu vnímavých jedincov na km² v roku 2005 a 2006 na 0,7 jedinca. Po dosiahnutí takejto denzity skutočne došlo k vymiznutiu vírusu KMO z populácie v roku 2006. Po zabránení kolovania vírusu medzi diviakmi a domácimi ošípanými sa denzita vnímavej diviačej zveri javí ako jeden z hlavných faktorov perzistencie vírusu v diviačej populácii.